

Pastiersky list žilinského biskupa na Prvú pôstnu nedeľu

Milovaní, čítanie z Piatej Mojžišovej knihy nám dnes prinieslo krásne vyznanie verného pastiera a vodcu izraelského ľudu Mojžiša: „*My sme volali k Pánovi, Bohu svojich otcov, a on nás vypočul.*” (Dt 26,7). Je to výkrik dôvery, posilnenej skúsenosťou so živým Bohom, ktorý verne stojí pri svojom ľude. Ľude, ktorý je na ceste, je vyvoleným Božím ľudom, no napriek tomu neustále potrebuje povzbudzovanie, aby kráčal dobrou cestou. Musí si vždy znova pripomínať Božie milosrdné a zhovievavé konanie, aby bol nanovo ochotný prijať výzvu k obráteniu, k zmene srdca, ku konaniu dobra.

Vlani sme začali nové desaťročie života našej diecézy. Čo prinesie a aké bude, je naplno v Božích rukách. On však počíta aj s nami, s naším úsilím a horlivosťou, s využitím darov, ktoré sme od neho prijali. A tak budúcnosť našej diecézy závisí aj od nás. Lebo diecéza, to si aj Ty, Tvoja rodina, naša farnosť, naše spoločenstvo. Diecéza je náš spoločný priestor, v ktorom slávime Boha, pomáhame núdznym, prehlbujeme našu vieru, ohlasujeme evanjelium a tvoríme spoločenstvo.

Naši patróni a sprievodcovia na duchovnej ceste, svätí Cyril a Metod, ktorým je diecéza zasvätená, sú našimi priateľmi a pomocníkmi v tomto kráčaní. Oni nasadili svoje sily a duchovné schopnosti, všetky dary, ktoré dostali od Boha, aby priniesli evanjelium našim predkom. S ich pomocou chceme aj my hľadať, ako byť tvorivými, radostnými ohlasovateľmi evanjelia našimi životmi aj našimi ústami, lebo to je poslanie diecézy i celej cirkvi, to je poslanie každej farnosti i rodiny aj každého kresťana.

Slovo evanjelia, ktoré máme ohlasovať, je blízko nás, v našom srdci, ako píše apoštol Pavol v dnešnom druhom čítaní. A predsa sme stále ohrozovaní nepriateľom Božieho slova: „Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom.“ Ježiš mu odvetil: „Napísané je: ‚Nielen z chleba žije človek.‘“ Diabol pokračuje: „Dám ti všetky kráľovstvá sveta, ich moc a slávu. Ak sa mi budeš klaňať.“ Ježiš mu povedal: „Je napísané: ‚Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.‘“ A nové pokušenie: „Ak si Boží Syn, vrhni sa stadeto dolu“. Ježiš mu odvetil: „Je povedané: ‚Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.‘“ (porov. Lk 4, 1-13)

Aj dnes sa stretávame s falošnými ponukami a vidinami rýchleho nasýtenia či ľahkého zbohatnutia a riskantného chvíľkového dobrodružstva. Preto potrebujeme spoločne volať k Pánovi a vzájomne sa povzbudzovať, aby sme nachádzali cesty skutočného dobra. Aby sme nežili pre jedlo, ale z jedla. Aby našou slávou boli naše dobré vzťahy a našou mocou láska a ochota k odpusteniu. A našim dobrodružstvom nasledovanie Krista v najpestrejšej rôznosti ľudských ciest a poslaní, ako nám to ukazujú životy svätých.

Práve preto chceme na začiatku tohto pôstneho obdobia spoločne vykročiť na cestu obnovy života a vzťahov a chceme podporiť tvorivosť každého z vás, kto sa bude chcieť podeliť so svojimi víziami a myšlienkami, ako žiť plnšie evanjelium v dnešnom svete. Som vďačný, že aj za prvé desaťročie života diecézy – najmä počas

pastoračných návštev – som mal možnosť vidieť a zažiť mnoho duchovnej horlivosti a tvorivosti v našich farnostiach, školách, spoločenstvách. Veľmi si želám, aby sme sa navzájom obohacovali týmito darmi, aby nik nezostal na okraji, sám a nepovšimnutý so svojimi ťažkosťami. Aby sme sa navzájom počúvali a zdieľali na ceste ohlasovania evanjelia. Jednou z foriem tohto dialógu môže byť aj spoločná reflexia – úvaha, prostredníctvom ktorej sa môžeme vzájomne zdieľať a počúvať.

Jedna židovská múdrosť hovorí, že na počiatku stvoril Boh otáznik a vložil ho človekovi do srdca. Robíme si starosti ako sa stretnúť s Pánom. Dovoľme mu, aby sa on sám stretol s nami, aby on sám vstúpil do vzťahu s nami so svojimi otázkami, ktoré posilňujú a rozbiehajú život. Ježiš vychováva k viere otázkami. Otázka je nenásilná komunikácia, ktorá druhého neumlčuje, ale podnecuje k dialógu, zapája ho do rozhovoru a súčasne mu ponecháva slobodu. Sám Ježiš je aj otázkou aj odpoveďou.

Pri východe z kostola si, prosím, vezmite letáčik s otázkami, ktoré majú za cieľ hľadať cestu k obnove života a vzťahov v našich rodinách, v našich farnostiach, spoločenstvách, v celej našej diecéze. Vďaka štedrosti mnohých máte tiež možnosť vybrať si zo zaujímavých darčiekov, určených pre každého, kto sa zapojí do tejto spoločnej úvahy cez našu diecéznu stránku. Ony sú iba malým symbolom toho, že aj Boh nás neustále obdarúva svojimi darmi.

Začíname pôstne obdobie, ktoré je výbornou príležitosťou pre obnovu života, osobného, rodinného, farského, aj života celej diecézy. Každý môže mať na tejto obnove účasť. Dať šancu modlitbe – vytvoreniu priestoru pre Boha, aby konal v mojom živote. Dať šancu štedrosti – tá viac menej drieme v každom z nás. Dať šancu zmene – prebudovať to, čo nefunguje. Každý z nás môže zažiť, že Boh je živý a koná veľké veci a spolu s Mojžišom vyznať: „*My sme volali k Pánovi, Bohu svojich otcov, a on nás vypočul.*” (Dt 26,7).

Ďakujeme spoločne za túto neustále sa opakujúcu príležitosť žiť náš život plnšie, zmysluplnejšie a radostnejšie.

K tomu vám aj ja s vďakou a zo srdca rád žehnám.